РЕШЕНИЕ НА НАДЗОРНИЯ ОРГАН НА ЕАСТ

№ 94/16/COL

от 11 май 2016 година

да поиска от Норвегия да не приеме мярката, за която е отправено уведомление, въз основа на член 4, параграф 2 от Акта, посочен в точка 56ж от приложение XIII към Споразумението за ЕИП (Директива 97/70/ЕО на Съвета относно установяване на хармонизиран режим на безопасност на риболовни кораби с дължина, равна или по-голяма от 24 метра) за кораби, използващи замразявани резервоари с морска вода, за да отговарят те на изискванията за стабилност [2016/1891]

НАДЗОРНИЯТ ОРГАН НА ЕАСТ,

като взе предвид акта, посочен в точка 56ж от глава V от приложение XIII към Споразумението за ЕИП (Директива 97/70/ЕО на Съвета от 11 декември 1997 г. относно установяване на хармонизиран режим на безопасност на риболовни кораби с дължина, равна или по-голяма от 24 метра ([1]), с измененията („Актът“), адаптирана към Споразумението за ЕИП с протокол 1 към него, и по-специално член 4, параграф 4, буква б) от акта,

мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Транспортния комитет на ЕАСТ,

като действа в съответствие с процедурата по разглеждане,

като взе предвид Решение 103/13/COL на Надзорния орган на ЕАСТ („Органа“) от 13 март 2013 г., с което се упълномощава членът на колегията, отговарящ за транспорта, да взема определени решения (Док. № 578349),

като има предвид, че:

На 21 април 2015 г. от Норвежкия морски орган беше представено уведомление за освобождаване, с позоваване на член 4, параграф 2 от Закона по отношение на риболовни кораби, използващи замразявани резервоари с морска вода като баласт (Док. № 754705).

На 16 септември 2015 г. Органът информира Норвегия, че счита, че представеното уведомление не е подкрепено с достатъчно доказателства (Док. № 773295) и прикани Норвегия или да оттегли уведомлението си, или да представи допълнителни документи в подкрепа на съществуващото уведомление. С електронно писмо от 25 септември 2015 г. Норвегия уведоми Органа, че допълнителна информация ще бъде изпратена (Док. № 774042).

На 23 ноември 2015 г. Органът получи допълнителната информация, предоставена от Норвежкия морски орган (док. № 781516). По този начин, едва от тази дата Надзорният орган счита, че уведомлението е надлежно подадено и, освен това, от тази дата започва да тече срокът от шест месеца, установен от член 4, параграф 4, буква б) от акта.

Според норвежките уведомление, Норвегия възнамерява да измени националното си законодателство, за да приеме следното освобождаване:

„В Регламент № 660 от 13 юни 2000 г. относно изграждането, експлоатацията, оборудването и проучванията на риболовни кораби с обща дължина („LOA“) 15 m и повече, алинея 3—2, параграф 4, следният текст се добавя след думите „кораби със стационарно оборудване“:

използващи замразявана морска вода (RSW) за съхранение и охлаждане на улова, могат да използват тези резервоари, за да отговарят на изискванията за стабилност. Тези кораби следва да се екипират със система за мониторинг на точния обем вода във всеки резервоар за замразявана морска вода. Ако нивото на водата е под минималните изисквания съгласно одобрените изчисления за стабилността, алармен сигнал, визуален и звуков, се задейства от рулевата рубка.“

Правило 2 (критерии за стабилност), глава III, параграф 3 от приложение I от Акта гласи, че при кораби с дължина по-малко от 45 m баластът трябва да е постоянен, и когато е постоянен, той трябва да е солиден и безопасно закрепен в кораба. Течен баласт може да бъде приет единствено от администрацията на държавите от ЕИП, ако е съхраняван в напълнени резервоари, които не са свързани с никоя помпена система на кораба. Според норвежкото описание на освобождаването, случаят не е такъв.

([1]) ОВ L 34, 9.2.1998 г., стр. 1.

Член 4, параграф 2 от Закона гласи, че държавите от ЕИП прилагат разпоредбите на правило 3, параграф 3 от глава I от приложението към Протокола за приемане на мерки, които съдържат освобождаване, предмет на процедурата, установена в параграф 4 от същия член. Съгласно параграф 3 от правило 3, корабите, които могат да бъдат освободени, трябва да се занимават с риболов в близост до крайбрежието, докато в норвежкото уведомление се посочва, че това не е така („голяма част от риболовния флот се включва в пелагичен риболов на големи разстояния от пристанищата“).

Освен това, както е предвидено и в рамките на правило 3, параграф 3 от глава I от приложението към Протокола от Торемолинос, във връзка с член 4, параграф 4 от Акта, Норвегия предоставя доказателства, свързани с неразумното и непрактично прилагане на изискванията на Протокола от Торемолинос, с оглед на разстоянието между района на действие на кораба и основното пристанище в собствената му страна, вида на кораба, метеорологичните условия и липсата на навигационни опасности от общ характер.

Въпреки че Норвегия представи няколко довода, за да обоснове освобождаването като например „по-тежки и с по-голям разход на гориво кораби, с увеличено клатушкане встрани, намален радиус на действие, с намалена товароносимост и собственици на кораби, строящи по-големи кораби от необходимото“ и също така твърди, че липсват инциденти с кораби с резервоари за замразявана морска вода, тези доводи се разглеждат предимно като оперативни и изглежда не отговарят на условията за освобождаване, предоставени в съответствие с правило 3, параграф 3 от глава I от приложението към Протокола от Торемолинос.

В рамките на сътрудничеството на Органа с Европейската агенция за морска безопасност („ЕАМБ“), създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), Органът поиска помощ във връзка с настоящото уведомление.

В оценката на ЕАМБ от 8 октомври 2015 г. (Док. № 776081) се стига до заключението, че от техническа гледна точка актът е много специфичен по отношение на това, че баластът трябва да е постоянен и че когато става дума за освобождавания, администрациите на държавите от ЕИП може да приемат и течен баласт, съхраняван в изцяло напълнени контейнери, които не са свързани с никоя помпена система на кораба. Това не се отнася за мярката, предмет на уведомление. От друга страна, ЕАМБ подчертава, че правило 3, параграф 3 от глава I от приложението към Протокола от Торемолинос, се прилага за кораби, намиращи се в близост до брега, докато Норвегия възнамерява да поиска освобождаването за корабите, извършващи „пелагични риболовни дейности на големи разстояния от пристанищата“.

След като липсващата информация беше получена от Норвегия на 23 ноември 2015 г., с ЕАМБ отново беше осъществена връзка през декември 2015 г., за да актуализира тя своите становища. Последното становище от ЕАМБ, въз основа на допълнителната информация, предоставена от Норвегия, потвърждава изцяло оперативния характер на мерките, предмет на уведомление, и следователно ЕАМБ потвърждава, че нейната оценка, предоставена през октомври 2015 г., остава валидна.

Органът счита, че мярката, представена от Норвегия, не спазва материалноправните изисквания за освобождаване, както се изисква от акта, тъй като i) помпената система, предложена от Норвегия, не е допустима за освобождаване съгласно текста на закона, ii) корабите, за които може да бъде приложимо потенциалното освобождаване, не се занимават с риболов в близост до крайбрежието, както и iii) Норвегия не е предоставила доказателства защо прилагането на акта е неразумно и непрактично. Поради това Органът е на мнение, че освобождаването, за което е постъпило уведомление, не е оправдано.

Вследствие на това, Органът изисква от Норвегия да не приема предложената мярка.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

1. Предложената мярка по отношение на кораби, използващи замразявани резервоари с морска вода, за да се изпълнят изискванията за стабилност, за която е постъпило уведомление от Норвегия на 23 ноември 2015 г., съгласно член 4, параграф 2 от Акта, посочен в точка 56ж от глава V от приложение XIII към Споразумението за ЕИП (Директива 97/70/ЕО), не е оправдана.

2. Норвегия не следва да приема мярката по отношение на кораби, използващи замразявани резервоари с морска вода, за да се отговори на изискванията за стабилност, за която е постъпило уведомление на 23 ноември 2015 г.

([1]) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 година за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

3. Адресат на настоящото решение е Норвегия.

Съставено в Брюксел на 11 май 2016 година.

За Надзорния орган на ЕАСТ

Helga JÓNSDÓTTIR	Carsten ZATSCHLER
Член на колегията	*Директор*